

Sygn. akt II CSK 48/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa H. R.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji "W." -
Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 21 sierpnia 2013 r., sygn. akt I ACa .../13,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez powoda H. R. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 sierpnia 2013 r. zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności skargi wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (prima facie), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08). Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08).

W ocenie skarżącego oczywista zasadność wniesionej przez niego skargi kasacyjnej przejawia się w naruszeniu przez Sąd drugiej instancji art. 445 § 1 k.c. co do wysokości przyznanego mu zadośćuczynienia oraz art. 481 § 1 k.c. co do oznaczenia dat początkowych biegu odsetek ustawowych od sum częściowych składających się na zasądzone na rzecz powoda zadośćuczynienie. W istocie jednak skarżący polemizuje z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd drugiej instancji i dokonaną przez ten Sąd oceną zakresu krzywdy powoda, co w kontekście rozważonych i omówionych przez Sąd okoliczności sprawy oraz ustalenia zadośćuczynienia na kwotę 120.000 złotych i zasądzenia na rzecz powoda 102.000 złotych z uwzględnieniem przyczynienia się powoda do wypadku komunikacyjnego oznacza brak spełnienia przesłanki „oczywistej zasadności” skargi kasacyjnej w powyżej przedstawionym rozumieniu. Skarga nie jest też oczywiście zasadna w odniesieniu do rozstrzygnięcia o odsetkach ustawowych, a to z uwagi na okoliczności faktyczne sprawy i argumentację prawną Sądu drugiej instancji zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł w terminie odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c..